

"Cultura" no sempre s'escriu amb majúscula

Publicat per [Interacció](#) [1] el 12/06/2018 - 10:31 | Última modificació: 06/03/2026 - 12:09

Els estudis culturals van transformar la manera d'entendre la cultura contemporània. Stuart Hall i altres autors van desplaçar el focus des de les grans obres cap a les pràctiques quotidianes, la cultura popular i els mecanismes de poder que travessen la producció cultural.

Deia Plató que la ciutat l'havien de governar els savis, és a dir els filòsofs, perquè només ells coneixen la idea de justícia. Encara que avui en dia posem aquesta afirmació en tela de judici, segueixen essent imprescindible escoltar els savis. En el camp de la cultura, Stuart Hall (1932-2014) des de mitjans dels anys cinquanta va esdevenir un dels intel·lectuals amb més impacte de la segona meitat del segle XX. Ho testimonien la fundació de la influent revista política '*New Left Review*' i l'encunyació del terme "thatcherisme" abans de la victòria de la Dama de Ferro. '*La cultura y el poder: Conversaciones sobre los cultural studies*' recull una conversa entre el teòric d'origen jamaicà i Miguel Mellino, etnoantropòleg, en què es reflexiona sobre l'estat actual dels estudis culturals (*cultural studies*).

Stuart Hall. Imatge: Eamonn McCabe/ Camera Press/ Redux

Precisament Hall va ser un dels impulsors d'aquesta disciplina, com també Raymond Williams, Edward Thompson o Richard Hoggart. Recordant la [trajectòria](#) [2] del pensador de la cultura, David Morley i Bill Schwarz situaven els fonaments dels estudis culturals "in an insistence on taking popular, low-status cultural forms seriously and tracing the interweaving threads of culture, power and politics". De fet, el títol de la publicació d'Amorrortu resumeix els dos pols del camp d'investigació. Segons Hall, encara que en els últims anys hi ha hagut un *boom* dels *cultural studies* que podria derivar en certa descomposició, el nexa d'unió de les diverses investigacions ha de seguir sent l'anàlisi de la connexió i interacció entre cultura i poder. En aquest sentit, Hall reclama que la disciplina recuperi "un llenguatge econòmic no economicista" per desemmascarar l'apropiació del capitalisme global de la cultura. Ho justifica així:

El capitalismo contemporáneo funciona a través de la cultura, y de un modo totalmente autoconsciente [...]. El capitalismo consumista posfordista debe operar necesariamente por medio de la cultura, debe volver sensible a sus mensajes la cultura popular del mundo entero, debe producir subjetividad para introducir en sus propios circuitos, en sus propias "estructuras del sentir", a las personas. El capital ya tiene ahora una misión cultural (p. 37-38).

En definitiva, la conversa ens convida a deixar d'observar el fet cultural des de la torre d'ivori. Les idees de Hall combaten la Cultura amb ce majúscula, l'espai de les grans idees, les grans aspiracions i les coses belles, i ens empeny a immiscir-nos en les arrels d'allò més mundà i popular. I només des d'aquí podrem entendre de quina manera el poder empra la cultura. Ara bé, no podem oblidar que precisament la cultura és l'arma per qüestionar aquest poder.

Idea central

Entendre la cultura exigeix analitzar la seva relació amb el poder, el capitalisme i les formes de producció de subjectivitat en la societat contemporània.

Accés

Llibre registrat i disponible al catàleg bibliogràfic [C](#) [3][ERCles](#) [3] especialitzat en polítiques culturals i pensament contemporani.

Categories: Llibre

Categories: Article

Etiquetes: valor públic de la cultura

Etiquetes: cultura popular

- [4]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2018/cultura-majuscula>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <https://www.theguardian.com/politics/2014/feb/10/stuart-hall>

[3] <http://cercles.diba.cat/>

[4] <https://interaccio.diba.cat/node/7581>